

Written by - சந்திரா: கபேஸ்ரீ ; தொகுப்பு: மதுராத்தி -

Wednesday, 27 February 2013 19:18 - Last Updated Wednesday, 27 February 2013 19:45

சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் நான். சொந்த ஊர் சிங்களப் பட்டினம் மாவட்டத்தில் மிஞ்சுபுரம் அருகில் உள்ள நாலூர் என்கிற கிராமமாகும். ஆனால் எனக்கு தகப்பனார் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சென்னைக்கு வந்துவிட்டார். தந்தையார் பெயர் தாமோதரம். தாயார் லட்சுமிபதி. பிறந்த நாள் ஆறாம் மார்ச் 1945. அந்த காலத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய ஆனந்த பீதியா, பிரசன்னவிகடன் போன்ற இதழ்களை வீட்டிற்கு வரவழைப்பார். சில நேரங்களில் எனக்கும் படிக்கத் தருவார். நான் வாரத்தே வாரத்தையாகக் கட்டிப் படிப்பேன். இப்படி ஆரம்பித்ததுதான் எனக்கு வாசிக்கும் பழக்கம். பின்னர் என்கிற பெயர் வந்த விதம் என்றோர் எனக்கு வந்த பெயர் கோபால் கிருஷ்ணன். எனக்கு தமையனார் பால் வண்ணன் என்கிற பெயர் வந்த பெயர் பாபு. அவருக்கு தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம் அதிகம். தமிழறிஞர் இளவழகனாரின் பரமானந்த சிவய்யர். ஒருமுறை இளவழகனார் அவரிடம் பாபு என்ற பெயரை மாற்றி நல்ல தமிழ் பெயரை வதைத்துக் கொள்ளும் படிக்கிறீர்கள். அவரையே பெயர் வதைக்கும் படி எனக்கு தமையனார் கூறி, அவர் 'பால் வண்ணன்' என்ற பெயரைச் சீட்டினார். அண்ணாவின் அந்தப் பெயர் எனக்கு பிடித்துப் போயிற்று. எனக்கு பெயரையும் மாற்றிக் கொள்ள விரும்பித் தமையனாரிடம் தெரிவித்தேன். அவர் தான் எனக்குப் பின்னர் என்ற பெயரைச் சீட்டினார்.

ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம்

அப்போது எங்கள் வீட்டு மிகப்பெரியது. கீழ்த்தளம் முழுவதும் விசாலமான கட்டிடம் இருக்கும். கட்டிடத்தில் நடுவில் இரண்டு தளங்கள். வலப்பக்கத்தில் ஓர் அறை, இடப்பக்கத்தில் ஓர் அறை இருக்கும். அங்கே ஒரு கட்டிடமே நடத்தலாம். ஒவ்வொரு வாரமும் விநாயகர் சதுரத்தி மற்றும் கிருஷ்ண ஜயந்தி போன்ற நேரங்களில் அங்கேதான் பஜனைகள் செய்வார்கள்.

ஒரு கிருஷ்ணஜயந்தி நாளன்று கிருஷ்ணன் பொம்மையை வீட்டுக் கட்டிடத்தில் வதைத்துப் பஜனை செய்வார்கள். விழா முடிந்தவுடன் எல்லாத் தட்டுகளிலிலும் இருந்த பழங்கள் மற்றும் இனிப்பு வகைகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்து ஒரு தட்டில் வதைத்துக் கிருஷ்ணன் முன் வதைத்தனர். இதற்கவனித்த நான் என்கிற பீதியா, "இது எதற்கு?" என்றேன். அதற்கு என்கிற பீதியா, "நாம் எல்லாம் தங்கியவர்கள் கண்ணன் இங்கு வருவார். இவற்றையெல்லாம் சாப்பிடுவார்.." என்றார். பீதியா சொன்ன வார்த்தைகள் எனக்கு மனதில் அப்படியே நிகர் நிகர் காரமீட்டைக் கொண்டிருந்தன. நான் அப்படியே படுக்கச் சென்றேன். காலையில் எழுந்தவுடன் என்னுள் ஒரு சிந்தனை தோன்றியது. ஒரு சில்டேயுப் பலகையை எடுத்து எனக்கு மனதில் தோன்றியவற்றை எழுதி ஆரம்பித்தேன். இரண்டு பக்கத்திலும் எழுதி முடித்தேன்.

என் வீட்டுச் சொந்தக் காரரின் மகன் விவகோனந்தன் என அருகில் வந்து "என்னடா எழுதுகிறாய்?" என்றான். "படிச்சுப் பாருடா" என்று நான் அவனிடம் பலகையைக் கொடுத்தேன். படித்துப் பார்த்த அவன் "நல்லா எழுதியிருக்கிறாய்" என்றான். தான் படித்ததுமட்டுமல்லாமல் அவன் தன் தந்தையிடமும் இதனைக் காட்டினான். கதையைப் படித்துவிட்டு அவர் என்னை அழைத்தார். "ரொம்ப நன்றாக எழுதியிருக்கிறாய். எப்படி எழுதினாய்? பாட்டி சொல்லிக் கொடுத்தார்களா?" என்றார். "இல்லையென்றால் என் மனதில் பட்டதை எழுதினேன்" என்றேன். இதுதான் நான் எழுதிய முதல் சிறுகதை.

ஊழல்துறையுள் ஊழல்துறையுள்

அது ஒரு குட்டிக் கதை. கிருஷ்ண ஜெயந்திக் குல்டு, சீடலை முதலிய பலகாரங்களான கிருஷ்ணன் படத்திற்கு முன்னால் படத்தை திருந்தார்கள். இரவு நேரத்தில் கிருஷ்ணன் வந்து அவற்றைச் சாப்பிடுவான் என்கிறான் பாட்டி. அப்படிச் சாப்பிட வராமல் கிருஷ்ணனை எப்படியாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என்பது பரேனின் ஆசை. தங்கிவிட்டால் என்ன செய்வது? அதனால் பரேன் படசணங்கள் இருந்த கட்டத்தின் இரு துண்களாகும் இடையே ஒரு கயிறு கட்டி வகை கிறான். கிருஷ்ணன் இரவில் வந்தால் கயிறு தடுக்கிவிழுவான். விழும் சத்தத்தைக் கேட்டுத் தடுக்கத் தலிருந்து எழுந்து கிருஷ்ணனைப் பார்த்துவிடலாம் என்பது பரேனின் திட்டம். இரவும் வந்தது. 'தடால்' என்ற சத்தம் கேட்டது. பரேன் உட்பட எல்லாரும் விழித்து எழுந்து பார்த்தார்கள். "கிருஷ்ணன் வந்துவிட்டான், பலகாரம் சாப்பிட" என்று பரேன் கவினான். ஆனால் கிருஷ்ணன் வரவில்லை. வீட்டில் கொள்ளையடிக் வந்த திருடன் பரேன் கட்டிய கயிறு தடுக்கிக் கீழே விழுந்திருந்தான். வீட்டார் திருடனைப் பிடித்துக் கொண்டு கயிறு கட்டிய பரேனைப் பாராட்டுகிறார்கள். 'தினமணி கதிரி'ல், முதல் பிரசவம் என்ற தொடர் போடும் போது என்னிடம் கேட்டார்கள். அப்போது நான் இந்தக் கதையை எழுதி அனுப்பினேன். அவர்கள் 'பலகையில் ஒரு கதை' என்கிற பெயரில் பிரசுரம் செய்தார்கள்.

ஊழல்துறையுள் ஊழல்துறையுள் ஊழல்துறையுள் ...

Written by - சந்திரபா: கபேஸ்ரீ ;தொகுப்பு: மதுராபாரதி -

Wednesday, 27 February 2013 19:18 - Last Updated Wednesday, 27 February 2013 19:45

மபின்று சிறுகதைகளை எழுதினனே. எங்கள் வீட்டில் மாதந்தோறும் கட்சி ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் இளவழகனார் நடத்திய தொடர் சொற்பொழிவுகைக் கேட்ட அனுபவத்தினாலும், அங்கு அடிக் கடி நடப்பெறும் திருக்கூறள் வகுப்புகளைக் கேட்டதாலும் திருக்கூறளில் வரும் 'அன்பிற்கும் உண்டோ' என்கிற கருத்தை வதைத்து ஒரு சிறுகதை எழுதி அனுப்பினனே. அது பாலர் மலரில் அட்டைப்படக் கதையாக வெளிவந்தது. மற்றக் கதைகளும் தொடர்ந்து வெளிவந்தன.

இப்படிச் சிறுகதைகள் பிரசுரம் ஆகிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் என்னுடைய புத்தகத்தை 'சபாஷ் மணி' என்ற பெயரில் வள்ளியப்பா அவர்களின் முன்னுரையுடன் குழந்தை பதிப்பகம் வெளியிட்டது. மக்கள் விலகொட்டுத்து வாங்கும் இதழ்களில் முதன்முதலாகத் திருக்கூறள் பற்றிக் கதை எழுதியவன் நான்தான். அன்று குழந்தை பதிப்பகத்தில் தங்களுடைய சிறுகதை வந்தால் அது சிறப்பு என்று எண்ணி அகிலன், ஜெகதீசுரிபியன், வலம்புரி சோமநாதன், தயெவசிகாமணி, தங்கமணி போன்றோர் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படி வள்ளியப்பா கொடுத்த ஊக்கத்தினால் என் ஆர்வம் மிகுதியாயிற்று. பின்னர் இததைத் தொடர்ந்து 'வீரமணி' என்ற கதை 'டமாரத்தில்' தொடர் கதையாக வந்தது. பல கதைகளும் பிரசுரமாயின.

'ஊழல்கள்' மூலக் காரணம்...

பிஞ்சு சோலை இதழ்க்கு வள்ளியப்பா களரவ ஆசிரியராக இருந்தார். பிஞ்சு சோலையில் 'பாபு சர்க்கஸ்' கதை எழுதுவதற்கு முன்பு நான் 'வீரமணி' தொடர் கதையை எழுதிக் கொடுத்தனே. அதற்கு என்னுடைய படம் வேண்டாமென்று வள்ளியப்பா சொல்ல, நான் என் தமையனாருடன் சின்று புகைப்படம் பிடித்து அவரிடம் கொடுத்தனே. அவர் என்னுடைய புகைப்படத்தை பத்திரிகையில் போட்டு, "வீரமணி என்கிற தொடர் கதையை எழுதுபவர யார்? அவர் எப்படியிருப்பார்? அவருக்கு என்ன வயது இருக்கும்? என்றெல்லாம் நிறைய கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதோ நீங்களே பார்த்து தீர்மானியுங்கள்?" என்று எழுதி என் புகைப்படத்தை பிரசுரித்தார்.

டமாரத்திற்காக மற்றொரு தொடர் கதையை எழுதி வள்ளியப்பாவிடம் கொண்டுவர போய் கொடுத்ததுவிட்டு என் நண்பருடன் வெளியிட்டுச் சென்றுவிட்டனே. ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு சன்னகைக்கு வந்தனே. என் வீட்டில் வள்ளியப்பாவிடமிருந்து உடனடியாக என்னைச் சந்திக்கவும் என்று கடிதம் வந்திருந்தது. நான் போனனே.

அவர் என்னிடம் அந்தமாதப் பிஞ்சு சோலை இதழை எடுத்துக் கொடுத்தார். நான்

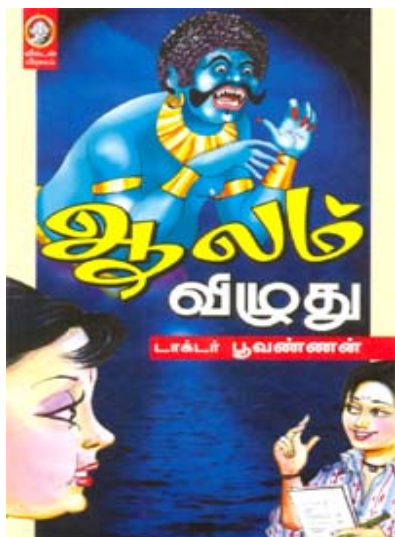
Written by - சந்திரபா: கபேஸ்ரீ ;தொகுப்பு: மதுரபாரதி -
Wednesday, 27 February 2013 19:18 - Last Updated Wednesday, 27 February 2013 19:45

ஊர்வலம் வரலாற்று பார்த்தனே. அட்டையைத் திருப்பியவாடனே முதல் பக்கத்தில் பிவண்ணனுடைய முதல் தொடர்கதை 'பாபு சர்க்கஸ்' என்று போட்டிருந்தது. எனக்கு ஓரே ஆச்சரியம். அவரிடம் நான் எந்தக் கதையும் இதுவரை கொடுக்கவில்லையே என்றனே. உடனே அவர் என்னிடம், "நீ டமாரத்திற்கு என்று எழுதிக் கொடுத்தாய் அல்லவா? அது நன்றாக இருந்தது. அந்தக் கதையைத் தான் நான் போட்டனே" என்றார். அதை என்னிடம் திருப்பி கொடுத்த வள்ளியப்பா, "இந்தக் கதையை இன்னும் விரிவாக எழுதிக் கொண்டுவா" என்று கபினாரர். சின்னை மாநகராட்சிக்கு சொந்தமான மின்கம்பங்களில் 'பாபு சர்க்கஸ்' தொடர்கதைக்காக விளம்பரம் வைத்திருந்தார்கள். பிஞ்சுசோலம் முதல் வெளியீடாக என்னுடைய நூல்தான் வெளிவந்தது.

ஊர்வலம் வரலாற்று ஊர்வலம்

கல்லூரியில் சேர்ந்து மீன்றாமாண்டு ஆனர்ஸ் படிக்கும் போதே பெரியவர் களாக் கான கதை எழுத ஆரம்பித்து விட்டனே. என்தமயனார் பால் வண்ணன் சின்னைஸ்ரீ மகள் நிறுவனத்தில் 'கலைமன்றம்' என்ற இலக்கிய இதழ்க்கும், 'கலை அரங்கம்' என்ற சினிமா இதழ்க்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தார். அப்போது 'கரும்பு' என்கிற சிறுவர் வார இதழைத் தொடங்கி அதில் என்னை ஆசிரியராக நியமித்தார். அந்த வார இதழ்களில் நான் பெரியவர் களாக் காக நிறைய எழுதியிருக்கிறனே. 'தனிநாடு' என்கிற பத்திரிகையில் 'தூரோக்கிகள்' என்கிற தொடர் ஒன்றை எழுதினனே. எனக்கு கல்கியிடத்தில் அதிக ஈடுபாடு. என்னுடைய பச்சாற்றல், எழுத்தாற்றல் இரண்டும் வளர்ந்ததற்குக் காரணம் கல்கி அவர்கள் தான் என்று சொல்லலாம்.

'ஊர்வலம் வரலாற்று' ஊர்வலம் ஊர்வலம்

அது 1968-ம் ஆண்டு என்று நின்கைக்கிறனே. வானொலி அண்ணா அய்யாசாமி

வானொலிக் கு ஓர் தோடர் கதகை ஂழுதித் தரூமாறு ஂன் னகைக் கடேடார் . நானும் ஓபுக் ககாண்டனே . இதன் பிறகு ஓர்நாள் சினிமா பார்த்துவிட்டு வரூம்போது நடுத்தர வயதான ஓர்வரபைப் பார்த்தனே . அவரபைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுபவர் போல் தெரிந்தார் . அவரூக் குப் பக்கத்தில் அவரின் பிள்ளைகள் சகோகமடே உரூவாக நின்றிருந்தார்கள் . திடீர் றன்று ஂன் மனதில் ஓர் ஂண்ணம் . இந்தக் காட்சியவை வதைத் தே கதகை ஓன்றை 'ஆலம் விழுது' ஂன் கிற தலபைப் பில் ஂழுதினனே . வானொலிக் காக நான் ஂழுதிக் ககாண்டிருக் கும் போது ஆனந்தவிகடனில் சிறூவர களூக் கான ஓர் தோடர் கதகையை உடன்பியாகக் கடேடதால் நான் அதை அவர களூக் குக் ககாட்டுத்தனே . அந்தக் கதகையைப் பபித்துவிட்டு, கன்னட நடிகர் வாதிராஜ் ஂன் னதை தேபி வந்தார் . கன்னடப்படம் ஓன்றுக்கு நல்ல கதகை தேபிக் ககாண்டிருந்ததாகவும் அந்தச் சமயத்தில் அவரது சககோதரி ஂன் னுடயை 'ஆலம் விழுது' கதகையைப் பற்றி அவரிடம் சகாண்டதாகவும் அதைப் பபித்துவிட்டு ஂன் னதைத் தேபிவந்ததாகவும் கபினாரர் . நானும் படமாகக் குவதற்கு ஓபுக் ககாண்டனே . கன்னடத்தில் 'நம் மகக் களூ' ஂன்ற பெயரில் வகெளிவந்தது . அப்படம் திரயைிட்ட மூதல் நாளடே அப்படத்திற்கு கன்னட அரசு வரிவிலக் கு அளித்தது . அது சிறந்த படத்திற்கான விரூதயையும் பறெற்றது .

அப்படத்தின் 125-வது நாள் விழா சிறப்பாக நடபைறெற்றது . அதில் கர்நாடக மூதல் வராக ஂருந்த வீரநே திரபட்டீல் கலந்து ககாண்டு 'நம் மகக் களூ' போல் ஓர் படம் வரூமானால் 100 தரமற்ற படங்களூக் கு மானியம் ககாட்டுத்தன் பலன் கிடதைது விடும் ஂன்று பாராட்டிப் பசேயிது மனதுக் கு சந்தகோஷமாக ஂருந்தது . பிறகு அந்தப் படம் தமிழில் 'நம் மகூந்தகைகள்' ஂன்ற பெயரில் தயாரிக் கப்பட்டு, அதுவும் அந்த ஆண்டின் சிறந்த படமாகத் தேரூவு சயெய்ப்பட்டது . பிறகு ஂந்தியிலும் ஂந்தப் படம் தயாரிக் கப்பட்டது . அதன் பின் ஂன் னுடயை 'காவரேயின் அன்பு' கதகை 'அன்பின் அலகைகள்' ஂன் னும் பெயரில் தமிழில் திரபைப்படமாக வந்தது . சிறந்த ககூந்தகைகள் படக் கதாசிரியர் ஂன்ற தமிழக் அரசின் விரூதயையும் , தங்கப் பதக் கதகையையும் அப்படம் பறெற்றுத் தந்தது .

ஊழல்கள் ஊழல்கள் ஊழல்கள்

ஂன் னுடயை மனவை விவத்சலா ககோபால் கிரூஷ் ஂன் னும் ஂழுத்தாளர்தான் . அந்தப் பெயரில் கலமைகள் , சூதசேமித் திரன் , கல்கி போன்ற பத்திரிககைகளில் கதகை ஂழுதியிருக் கிறார் . 'பாவவை விளக் கு' ஂன்ற பகெண் களூக் கான மாதம் ஂரூமூறகை இதழூக் கு ஆசிரியராகக் ககாஞ்ச காலம் பணியாற்றினார் . 'ஂல்லத்தலவைக் கு நல்ல துணை', 'வகைக் கரத்துக் கு ஓர் துணகைக் கரம்', 'விசாலம் சகாரக் கத்துக் குப் போகிறாள்' ஂன் னும் சிறூகதகைத் தகா஑ுப் புகளகை ஂழுத்தூயிருக் கிறார் . ஂனக் கு ஂரண்டூ பகெண் கள் , ஓர் மகன் உள ஂளனர் . பகெரிய பகெண் அமூதா ககோவயையில் மரூத்துவராகப் பணியாற்றுகிறார் . மகன் ரவி பகாறியியல் படடதாரி . தற்போது ககோயம் புத்தூரில் தகாழிறக் கபட்டம் ஓன்றை நிறூவி, காற்று அழுத்தப் பகாறி ஂயந்திரக் கரூவிகளகைத் தயாரித்து வழங்குகிறார் . அடூத்த மகள் சாதனா ஓர் படடதாரி . ஂவரூம் கதகை ஂழுதுவார் .

